

prima instanță, Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău
judecător: Al. Negru
instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău
judecători: N. Cernat, A. Pahapol, L. Bulgac

dosarul nr. 3ra-243/2017

Î N C H E I E R E

10 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecători

Valentina Clevadi
Dumitru Mardari, Galina Stratulat

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Gheorghe Străisteanu,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Gheorghe Străisteanu împotriva Ministerului Tehnologiei Informației și Comunicațiilor al Republicii Moldova cu privire la constatarea încălcării dreptului la informație și încasarea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2016, prin care s-au respins apelurile declarate de Gheorghe Străisteanu și Ministerului Tehnologiei Informației și Comunicațiilor al Republicii Moldova cu menținerea hotărârii Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău din 04 iulie 2016,

c o n s t a t ă :

La 05 aprilie 2016, Gheorghe Străisteanu s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Tehnologiei Informației și Comunicațiilor al RM cu privire la constatarea încălcării dreptului la informație și încasarea prejudiciului moral.

În susținerea cererii de chemare în judecată reclamantul a indicat că, la 01 martie 2016, prin poștă electronică la adresa mtic@mtic.gov.md, a expediat în adresa Ministerului Tehnologiei Informației și Comunicațiilor al RM o cerere, semnată digital conform legislației în vigoare, în baza Legii privind accesul la informație.

Susține că în cererea respectivă ar fi comunicat că, angajații subdiviziunilor Ministerului Tehnologiei Informației și Comunicațiilor al RM, refuză să efectueze testarea automobilului și să elibereze pașaportul despre confirmarea reviziei tehnice a automobilului, fără asigurarea obligatorie a automobilului.

În acest sens a solicitat, în termenul stabilit de lege, să fie informat, în baza care-i legi, hotărâre de Guvern, regulament, este obligat, mai întâi, în mod obligatoriu să asigure automobilul și apoi, doar având asigurarea obligatorie, să-i

fie admisă cererea cu privire la testarea automobilului și eliberarea raportului tehnic despre starea automobilului.

Afirmă reclamantul că până la depunerea cererii de chemare în judecată au trecut 34 de zile, însă nu a primit nici un răspuns, nici o informație solicitată prin cererea din 01 martie 2016.

Consideră că administrația Ministerului Tehnologiei Informației și Comunicațiilor al RM i-a încălcat grav dreptul la informație și dreptul la examinarea cererii în termenul stabilit de lege.

A mai declarat că încălcarea dreptului său este demonstrată de faptul că cererea a fost depusă la 01 martie 2016, iar autoritatea a ignorat termenul de 15 zile stabilit de lege. La fel a menționat că prin neprezentarea informației i-a fost încălcat un drept fundamental prevăzut de Constituție.

Cu referire la prejudiciul moral reclamantul a menționat că, acesta este în legătură directă cu acțiunile ilegale a angajaților Ministerului Tehnologiei Informației și Comunicațiilor al RM.

Susține că administrația autorității pârâte a acționat vădit ilegal, ignorând intenționat termenul prevăzut de lege pentru soluționarea cerințelor indicate în cererea din 01 martie 2016 și furnizarea informației solicitate.

Declară că informația era și este necesară pentru a fi prezentată în instanța de judecată în alt dosar civil.

A mai menționat reclamantul că prin refuzurile nemotivate de a examina, în termen legal, cererea depusă de el, angajații Ministerului Tehnologiei Informației și Comunicațiilor al RM au încălcat prevederile legale, iar circumstanțele în care conducerea instituției refuză să acționeze, i-a provocat daune morale și materiale irecuperabile.

Încălcarea obligațiilor și a competenței prevăzute de lege de către persoanele responsabile din cadrul Ministerului Tehnologiei Informației și Comunicațiilor al RM i-a cauzat prejudiciu moral care dă temei pentru răspunderea delictuală.

Mărimea prejudiciului moral a fost apreciat de către reclamant la suma de 8 300 lei, evaluat în funcție de sentimentele de frustrare, suferințe continue, anxietatea și dificultatea în depășirea obstacolelor determinate de inacțiunile autorității pârâte.

Solicită reclamantul admiterea acțiunii, constatarea încălcării dreptului său la informație și dreptul la examinarea a cererii din 01 martie 2016 în termenul stabilit de lege, obligarea Ministerului Tehnologiei Informației și Comunicațiilor al RM să examineze cererea din 01 martie 2016 în strictă conformitate cu prevederile legislației în vigoare, să-i prezinte informația solicitată, încasarea din contul Ministerului Tehnologiei Informației și Comunicațiilor al RM în beneficiul reclamantului a sumei de 8 300 lei, cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin încălcarea dreptului la examinarea în termenul prevăzut de lege a cererii din 01 martie 2016 și prin refuzul de a furniza informația solicitată.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 04 iulie 2016 s-a admis parțial acțiunea înaintată de Gheorghe Străisteanu.

S-a constat încălcarea dreptului lui Gheorghe Străisteanu la accesul la informație, manifestată prin neexaminarea în termenul stabilit de lege a cererii de acces la informație din 01 martie 2016.

S-a obligat Ministerul Tehnologiei Informației și Comunicațiilor al RM ca în termen de 10 zile lucrătoare de la data devenirii definitive a hotărârii, să examineze în conformitate cu prevederile Legii nr. 982 din 11 mai 2000, cererea de acces la informație formulată la 01 martie 2016 de Gheorghe Străisteanu cu informarea solicitantului despre acțiunile întreprinse.

În rest, pretențiile formulate de Gheorghe Străisteanu împotriva Ministerului Tehnologiei Informației și Comunicațiilor al RM s-au respins ca neîntemeiate.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 05 iulie 2016, Gheorghe Străisteanu a depus cerere de apel împotriva hotărârii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 04 iulie 2016, solicitând admiterea apelului și casarea parțială a hotărârii primei instanțe în partea respingerii acțiunii, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

La 03 august 2016 Ministerul Tehnologiei Informației și Comunicațiilor al RM a depus cerere de apel, solicitând casarea hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care a respinge integral acțiunea.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2016 s-au respins apelurile declarate de Gheorghe Străisteanu și Ministerului Tehnologiei Informației și Comunicațiilor al RM cu menținerea hotărârii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 04 iulie 2016.

La 26 decembrie 2016, Gheorghe Străisteanu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe în partea încasării prejudiciului moral cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii în această parte.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, considerându-le neîntemeiate, deoarece instanța de apel și prima instanță nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea.

Totodată, a reiterat recurentul că, angajații Ministerului Tehnologiei Informației și Comunicațiilor al RM prin refuzul intenționat de a-i prezenta răspuns la cerere, au trecut peste toate limitele legale, prin ce i-au provocat daune morale irecuperabile, temei pentru răspunderea delictuală.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei instanței de apel din 06 decembrie 2016, la 26 decembrie 2016 în termen.

În conformitate cu art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

ajunge la concluzia că, recursul declarat de Gheorghe Străisteanu, urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Gheorghe Străisteanu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Mai mult, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, constituind o reproducere a celor aduse în cererea de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Aici, completul Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Gheorghe Străisteanu asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Gheorghe Străisteanu ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de Gheorghe Străisteanu se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

judecători

Valentina Clevadî

Dumitru Mardari

Galina Stratulat